

RUSIZI | RWANDA

JAARRAPPORTAGE 2018

Dorpsprogramma Rusizi

Het programma in Rusizi ging in september 2016 van start. Samen met lokale partnerorganisatie African Evangelistic Enterprise (AEE) Rwanda werkten we ook het afgelopen jaar aan een betere toekomst voor kinderen, jongeren en gezinnen in armoede. Dat konden we doen dankzij uw steun! In deze rapportage leest u meer over de activiteiten die in 2018 plaatsvonden.

Goede start voor de allerjongsten

Het is cruciaal dat een kind zich in de eerste paar levensjaren goed kan ontwikkelen. Juist dan wordt namelijk de basis gelegd voor de rest van het leven. In het programma krijgt dit daarom ook veel aandacht. In 2018 is het volgende gerealiseerd:

- 178 ouders werden getraind in positief ouderschap. Ze leerden vaardigheden om kinderen van 0 tot 3 jaar goed te kunnen ondersteunen en alle zorg en aandacht kunnen geven die zij nodig hebben. Traditioneel gezien komt de zorg van kinderen op de schouders van moeders terecht. Tijdens de trainingen bleek dat ook vaders bereid zijn bij te dragen aan de opvoeding, wanneer zij daarvoor op een positieve manier benaderd worden.
- 19 leerkrachten van 16 verschillende peuter-/kleuterscholen werden getraind in manieren waarop ze kinderen spelenderwijs allerlei vaardigheden kunnen leren.
- Vorig jaar werd in Mataba (een van de dorpen in Rusizi) een peuter-/kleuterschool gebouwd en dit jaar is de school uitgebreid met twee extra lokalen, vier toiletten en een keuken. Daardoor kunnen nu 120 kinderen naar de peuter-/kleuterschool. Ook heeft de school een koe gekregen. De melk van deze koe kan worden gebruikt om pap te maken voor de kinderen. De inwoners van het dorp Mataba benoemden dat ze erg blij zijn met de school, omdat de bouw voor werkgelegenheid zorgde en er nu zoveel kinderen een plek hebben in een fijn klaslokaal.
- Ook in het dorp Nyarushishi is er - in samenwerking met World Servants—een peuter-/kleuterschool gerealiseerd.
- 48 schoolcomitéleden van 16 peuter-/kleuterscholen leerden hoe ze hun taak goed uit kunnen voeren. Door comités van ouders en leerkrachten, zijn scholen niet afhankelijk van externe partijen en blijft de scholen goed bestuurd, ook na het vertrek van Red een Kind uit het gebied.
- Kinderen met ondervoeding werden op school in de gaten gehouden en ouders kregen lessen in het bereiden van een voedzame maaltijd. Bij de twee nieuwe scholen is een moestuin aangelegd, zodat de kinderen ook op school een maaltijd krijgen.

Kansen voor kinderen

In een gebied waar bijna veertig procent van de gezinnen in extreme armoede leeft, hebben kinderen te maken met flinke obstakels bij het opgroeien. Daarom strijden we vóór kinderen door te strijden tégen armoede. Door ouders te helpen meer inkomen te verwerven, kunnen kinderen naar school en krijgen ze de juiste zorg als ze ziek zijn. Daarbij besteden we extra aandacht aan kinderen met een beperking.

- Afgevaardigden van zelfhulpgroepen kregen training over kinderrechten en kinderscherming en gaven deze kennis door aan de andere leden van de zelfhulpgroep waar zij lid van zijn.
- 6 nieuwe kindergroepen met in totaal 120 kinderen zijn opgericht. In deze groepen leren kinderen verschillende vaardigheden door sport en spel, bijvoorbeeld samenwerken. Ook leren ze over de rechten die ze als kinderen hebben.
- Kinderen met een beperking hebben een medische screening gehad.
- Waar kinderen met een beperking eerder niet naar school konden en buitengesloten werden, worden ze nu betrokken bij de kindergroepen. Door het verschaffen van hulpmaterialen, bijvoorbeeld krukken of een rolstoel, kunnen deze kinderen toch naar school.
- 6 medewerkers van AEE Rwanda hebben een training gevolgd bij Rwanda Aid over inclusief onderwijs voor kinderen met een handicap.

Nieuwe krukken maken Joseph gelukkig

Joseph is de twaalfjarige zoon van Emmanuel en Esperance. Toen hij twee jaar was, scheidden zijn ouders en trouwde zijn moeder met een andere man. Dat was het begin van een moeilijke tijd voor Joseph. Zijn vader kon namelijk niet goed voor hem zorgen, omdat hij veel van huis was om werk te zoeken. Joseph werd daarom verzorgd door zijn burens, die moeite hadden om hem eten te geven, kleding te kopen en hem te wassen.

Toen Joseph vier jaar was, kreeg hij een wond in zijn been vanwege slechte hygiëne. Zijn vader probeerde om met lokale middelen de wond te genezen, maar dit mislukte en daarom nam hij Joseph mee naar een ziekenhuis. Na een aantal tests werd duidelijk dat Joseph last had van kanker in zijn been. De vader van Joseph besloot alles te doen wat hij kon om het leven van zijn zoon te redden. Hij verkocht zijn gehele land om Joseph naar een gespecialiseerd ziekenhuis te brengen en daar werd het been van Joseph

geamputeerd. Na de operatie kreeg hij krukken om hem te helpen met lopen. Joseph ging toen niet naar school, omdat hij zo vaak naar het ziekenhuis moest. Toen in het dorp werd verteld hoe belangrijk het is dat kinderen niet worden buitengesloten, nam zijn vader Joseph (inmiddels twaalf) naar een kindergroep.

Joseph had geluk, want door het programma kreeg hij nieuwe krukken. Hij was inmiddels te lang voor zijn oude krukken die hij al vanaf zijn vierde had. Door het krom lopen met de te kleine krukken, had hij last gekregen van zijn rug. Samen met andere kinderen met een beperking mocht Joseph naar een gespecialiseerd zorgcentrum. Daar kreeg hij een prothese en nieuwe krukken. Deze passen goed bij zijn lengte en hij kan ze gebruiken zonder voorover te hoeven buigen. Joseph was eerst hopeloos, maar is nu gelukkig. Ook heeft hij moed gevonden om verder onderwijs te volgen, zodat hij later dokter kan worden.

Joseph zegt: "Met deze krukken en de prothese kan ik normaal bewegen en kan ik zelfs meedoen als mijn vrienden spelen. Ook kan ik gewoon naar school." Hij vertelt dat hij zelfs meer vrienden heeft dan daarvoor, omdat sommige kinderen bang waren voor zijn gebogen houding en manier van lopen.

Jongeren aan het werk

Niets is zo demotiverend voor een gemeenschap als het ontbreken van werk en mogelijkheden voor jongeren. Daarom werkten we er ook in 2018 aan dat jongeren economisch afhankelijk worden.

- In het afgelopen jaar werden 14 nieuwe jeugdgroepen opgericht met in totaal 224 leden. De bestaande 60 groepen (1.085 jongeren) werden versterkt. Jongeren leerden vaardigheden die nodig zijn om te ondernemen en samen met hen werd gekeken naar mogelijke kansen op de arbeidsmarkt.
- 48 jongeren rondden hun technische vaktraining af als schoenmaker (5), naaister (5), handwerker (5), lasser (9), timmerman (5), metselaar (9) en kapster (10).
- 11 jongeren kregen een landbouwtraining: 5 van hen in de verbouw van fruit en groente en 6 van hen werden getraind in het houden van bijen.

“Ik ben geen last meer voor mijn ouders, maar een oplossing”

Cyriaque is een 24-jarige jongeman die in Rusizi woont en 3 broertjes en 3 zusjes heeft. In 2015 stopte hij met school, omdat zijn ouders het schoolgeld niet meer konden betalen. Cyriaque kreeg daardoor een zwaar leven. Hij liep vaak nutteloos en doelloos rond en was ervan overtuigd dat hij zijn ouders tot last was. Op een gegeven moment probeerde hij wat geld te verdienen door als dagloner te werken, maar hij gaf dit geld vaak direct weer uit aan bijvoorbeeld alcohol. Cyriaque vertelt: “Ik leefde zonder doel voor mijn toekomst. Maar toen ik in 2017 hoorde dat AEE Rwanda

zelfhulpgroepen oprichtte voor jongeren, was ik gelijk geïnteresseerd. Ik besloot lid te worden van zo'n groep, waar we leren samenwerken, sparen en activiteiten beginnen waarmee we inkomen verdienen. Ik spaarde wekelijks 200 Rwandese Frank, zoals iedereen in de groep.”

Later besloot Cyriaque te lenen van de groepskas om groente te verbouwen, waarmee hij inkomen kreeg waardoor hij zichzelf kon onderhouden en ook nog bij kon dragen aan de kosten van zijn familie. In 2017 volgde hij een technische vaktraining van zes maanden om lasser te worden. Toen hij daarmee klaar was, kreeg hij van AEE Rwanda een start-up pakket, waardoor hij in de praktijk kon brengen, wat hij had geleerd. Hij begon deuren, ramen en zelfs dakstructuren te lassen en te verkopen. Met zijn spaargeld kocht hij een stuk land en een koe. Dat is voor hem het teken dat zijn leven is veranderd. “Ik ben geen last meer voor mijn ouders, maar ik ben een oplossing, omdat ik nu mijn ouders ondersteun. Ik betaal bijvoorbeeld het schoolgeld voor mijn broertje, die autotechniek studeert. Volgend jaar wil ik een nieuw stuk land kopen, waar ik in het jaar daarna mijn eigen huis kan bouwen.”

Cyriaque vertelde ons hoe dankbaar hij is voor AEE en Red een Kind voor de steun die ze geven aan jongeren als hij. Hij hoopt en bidt dat het project uitbreidt, zodat nog meer kwetsbare jongeren in andere arme gebieden kunnen profiteren van deze kans op een hoopvolle toekomst.

Een veerkrachtige gemeenschap

Het werken in zelfhulpgroepen is de sleutel van het programma. Afgelopen jaar zijn we daarom ook verder gegaan met het trainen van deze groepen. De groepen werken met elkaar samen in clustergruppen. Groot-schalige problemen die één enkele groep overstijgen en de gehele dorpsgemeenschap aangaan, worden zo ook aangepakt.

Via de zelfhulpgroepen wordt het inkomen van gezinnen verbeterd, omdat ze samen sparen en en van de gezamenlijke kas kunnen lenen om te investeren in bijvoorbeeld hun boerderij. De groepen krijgen ook trainingen in bijvoorbeeld moderne landbouwtechnieken en leren sociale problemen herkennen en aanpakken.

- In het gebied zijn 232 zelfhulpgroepen actief met ruim vierduizend leden in totaal. De zelfhulpgroepen zijn belangrijk voor de ontwikkeling van het gebied. De leden sparen samen geld en kunnen van de groepskas lenen; dat stelt hen in staat om geld te investeren en zo uiteindelijk hun inkomen te verbeteren.
- De planning was dat er 26 clustergroepen gevormd zouden worden, maar in 2018 zijn er 21 gerealiseerd, omdat dit beter uitkwam als het ging om kwaliteitsbewaking van de bestaande groepen. In totaal zijn er nu 25 clustergroepen met in totaal ongeveer 250 leden. Deze clustergroepen kunnen grootschaliger problemen identificeren en aanpakken en onder de aandacht brengen van de verantwoordelijke overheden. Het gaat dan bijvoorbeeld om problemen in het onderwijs of de gezondheidszorg. Het hebben van deze clustergroepen is belangrijk voor de duurzaamheid van de projectresultaten. Zij nemen langzamerhand de verantwoordelijkheid van de projectmedewerkers over en daarmee zal het werk doorgaan, ook wanneer het project van Red een Kind officieel afgerond wordt.
- Enkele zelfhulpgroepen zijn succesvolle landbouwprojecten gestart. Om gebruik te maken van de vruchtbare grond in het gebied, willen we leden van zelfhulpgroepen stimuleren om fruitbomen te planten, voornamelijk voor eigen consumptie. Zo kunnen ouders hun kinderen voedzaam te eten geven.

De Twuzanyebabyeyi-zelfhulpgroep

Twuzanyebabyeyi is een zelfhulpgroep met 17 vrouwelijke leden

in het Rusizi-district. De groep begon in november 2016 en voor die tijd waren alle leden afhankelijk van landbouwactiviteiten om rond te komen. Ze hadden er niet of nauwelijks vertrouwen in dat ze genoeg inkomen konden verdienen voor hun gezin. Een groot

deel van de vrouwen was daardoor afhankelijk van hun mannen voor de dagelijkse behoeften. Toen AEE in het gebied vertelde over de zelfhulpgroepen, vormden de vrouwen samen een groep en kregen ze trainingen. Ze leerden bijvoorbeeld om te sparen en dat deden ze dan ook wekelijks. In januari 2018 ging het zo goed, dat ze naast het wekelijkse bedrag (200 Rwandese Frank) een extra bedrag spaarden van 500 Rwandese Frank. Dit bedrag was speciaal achteruit gelegd om te investeren in een project, namelijk het kopen en doorverkopen van gedroogde cassave.

In augustus had de groep genoeg geld gespaard om hun project te starten. Ze kochten twee ton gedroogde cassave, die ze voor meer geld verwachten te verkopen. Als ze winst hebben hiervan, wil de groep verder investeren. De vrouwen willen bijvoorbeeld de opslagruimte uitbreiden, waardoor ze ook andere gewassen daar kunnen opslaan, zoals bonen en maïs. Daardoor krijgen ze meer winst, waardoor ze grotere leningen kunnen nemen uit de groepskas. Met deze leningen betalen de leden medische zorg voor hun gezin en het schoolgeld voor de kinderen. Een verandering voor het hele gezin!

NAMENS ALLE KINDEREN IN RUSIZI:
BEDANKT VOOR UW STEUN!

Red een
KIND